РІК ЗАЛОЖЕНИ 1893.

"СВОБОДА"
"LIBERTY"
виходить три рази на тиждень
вівторск. четвер і суботу,
видає
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

Всі листи, моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „SVOBODA".

# СВОБОДА

ESTABLISHED 1893.

"SVOBODA"
("LIBERTY")
the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

The best advertising medium.
Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союза == "SVOBODA" == Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXIII. ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ., субота 17-го цьвітня 1915. Ч. 44. VOL. XXIII. JERSEY CITY, N. J., Saturday, April 17, 1915. N. 44.

# ЧОТИРИ МІЛЇОНИ ВІЙСК ВОЮЄ В КАРПАТАХ.

## Москалї стратили дотепер в Карпатах 500.000 людий.

## Страти російської армії в офіцирах виносять 71.608.

### Новий наїзд „цепелїнів" на Англію.

## В ГАЛИЧИНІ І НА БУКОВИНІ:

### ЧОТИРИ МІЛЇОНИ ВІЙСК ВОЮЄ ТЕПЕР В КАРПАТАХ. — АНГЛІЙЦІ КРИТИКУЮТЬ РОСІЙСЬКІ ВОЄННІ ДОНЕСЕНЯ.

ЛОНДОН, столиця Англії, дня 15. цьвітня. — **В карпатських битвах, як доносять вісти з поля бою, є тепер по обох неприятельських сторонах 4 мілїони війск.**

Російський цар, як доносять з Петрограду, покликав тепер нових резервістів до війска. В російських військових кругах сподївають ся, що тепер російська армія майже подвоїть ся. (Як би так не вдало ся Росії подвоїти число карабінів, гармат, амуніції і т. д., то хто знає, чи та подвоєна армія не представляла би ще якої вартости!)

Дальше телеграма з Петрограду доносить, що Австрійці висаджують у воздух зелїзничі тунелї в карпатськім переходї коло Ужока (се лише здогад Москалїв).

Урядове донесенє з Берліна, столиці Німеччини, подає, **що Москалїв сильно побито в Карпатах та спинено їх похід на цілій лінії.**

Дальше говорить донесенє з Берліна, що **Москалї вже вичерпані на силах. Їх страти є величезні і тому їх напади ставали в останнім часї щораз слабші,** як австрійсько-німецька армія майже цілком зломила їх наступаючу силу.

Урядова відомість з Петрограду не признає такого звороту на карпатській боєвій лінії, **але доносить, що дійсно російський наступ на Карпати здержано.**

Російська військова управа доносить дальше урядово лише те, що коло Ужока (на північ) „російські війска зробили маленький поступ" та, що „австрійсько-німецький відпорний напад коло Козьови (турчанський повіт) не вдав ся".

Натомісць німецьке донесенє про битву коло Козьови подає, **що там Москалїв сильно побито і завдано їм великі страти.**

Російське донесенє вже не говорить про поступ російських війск в Карпатах, окрім того, що „зроблено маленький поступ коло Ужока".

Натомісць німецьке донесенє подає, що Москалям замкнено дальший похід в Карпати на полуднє і тому вони зачинають звертати ся на схід (дорога до дому).

Будапештенська мадярська газета „Нап" доносить в телеграмі з Відня, що Москалї мусїли здержати свою виправу на Карпати **з причини величезних страт в людях, які понесли в останних тижнях. За сей час Москалї стратили 50.000 в убитих, а 100.000 в полонених. Число ранених також дуже велике.**

### ПОБІДА АВСТРІЙЦІВ КОЛО УЖОКА.

ВІДЕНЬ (через Лондон), дня 15. цьвітня. — Зломанє наступу російських війск в Карпатах, який був звернений головно в напрямі Ужока, потягнуло за собою уступленє Москалїв дальше на північ. Як довго перехід коло Ужока находить ся в посїданю австрійських війск, так довго російська армія не є в силї утворити одноцільної боєвої лінії. А без сего знова не може бути й бесїди про інвазію Москалїв на Угорщину.

**В околиці на північний захід від Ужока, в напрямі Стрия, понесли Москалї в послїднім дни тяжкі страти. Австрійські війска здобували одно становище за другим, беручи тисячами Москалїв в полон.**

На північний захід від Ужока заняли були Москалї дуже сильне становище, яке контролювало кілька головних доріг. Завдяки хоробрости 19. і 26. полку угорської піхоти взято се становище приступом.

Урядовий звіт подає отсї вісти:

**„Загальне положенє не змінило ся. На боєвій лінії в Карпатах лише артилєрія острілювала неприятельські становища.**

**„На північний захід від Ужока 19. і 26. полк угорської піхоти приступом здобув сильні російські становища.**

**„В полудневій Галичині і на Буковині панує загально супокій".**

### МОСКАЛЇ СТРАТИЛИ ДОТЕПЕР 71.608 ОФІЦИРІВ. — СТРАТИ МОСКАЛЇВ В КАРПАТАХ ОЦІНЮЮТЬ НА 500.000 ЛЮДИЙ.

БЕРЛІН, дня 11. цьвітня. — Страти російської армії в офіцирах осягнули таке число, що колиб не було подане самими Москалями, можна би вважати його за високе.

**Москалї стратили від початку війни 71.608 офіцирів. Сим стратам відповідають також і величезні страти в людях. В самих Карпатах Москалї стратили після найнизших обчислень поверх 500.000 людий.**

### СИЛИ РОСІЙСЬКОЇ АРМІЇ ВИЧЕРПАНІ.

ВЕНЕЦІЯ (через Лондон), дня 15. цьвітня. — Угорська часопись „А Нап" доносить, що російська армія в Карпатах від січня стратила 50.000 людий тільки в убитих. У „великодній" битві потерпіли Москалї в Бескидах таку неудачу, що мусїли залишити дальшу офензиву і подати ся назад для доповненя армії новими силами і цілковитого зреорганізованя боєвої лінії.

### УГОРЩИНА ЗАБЕЗПЕЧЕНА ПЕРЕД НАПАДОМ МОСКАЛЇВ.

БЕРЛІН, дня 15. цьвітня. — З нинїшного урядового звіту про положенє на східнім терені війни показуєть ся, що наступ Москалїв після упадку Перемишля, помимо величезних зусиль і жертв спинено на цілій лінії. Москалї кинули на боєву лінію всї резерви, між тим також й армію, яка облягала Перемишль, щоби заняти карпатські переходи і вдерти ся на Угорщину.

Дословний зміст урядового звіту є отсей:

„Зусиля Москалїв, щоби при помочи армії, яка облягала Перемишль, вдерти ся через переходи в Карпатах на Угорщину, зістали ударемнені.

**„Таксамо не вдало ся Москалям заняти переходу коло Лупкова (на схід від Дуклянського переходу).**

**„Похід російської армії, яка перейшла дуклянський перехід і посунула ся до Стропка, здержано.**

**„Напади Москалїв коло Козївки (в Скільщинї) відперто, задаючи їм великі страти. Взагалї показуєть ся, що Москалї є ослаблені на цілій боєвій лінії".**

### АВСТРІЙЦІ ПОЛОНИЛИ 661 МОСКАЛЇВ КОЛО ВИСОКОГО.

ВІДЕНЬ (через Лондон), дня 15. цьвітня. — Нинї проголошено отсї урядові вісти:

„В західній Галичині скінчив ся російський напад, переведений коло Ценжковіц (над рікою Бялою, допливом Дунайця), великою неудачею.

**„На згірях по обох сторонах ріки Стрия коло Високого австрійські війска відбили кількаразові напади Москалїв, при чім полонили 3 офіцирів і 661 жовнірів.**

„Впрочім настав в Карпатах супокій. З полуднево-східної Галичини і Буковини не надійшли жадні важнїйші вісти".

### АНГЛІЯ НЕ ЗГОДИТЬ СЯ, АБИ РОСІЯ ЗАНЯЛА ГАЛИЧИНУ.

КОПЕНГАГЕН, столиця Данії (через Лондон), дня 16. цьвітня. — Тутешні часописи одержали відомість з Лондону, від англійських політиків, що Англія не згодить ся на жадні територіяльні здобутки в Европі у теперішній війні. Англїйські політики заявляють, що не лише Німеччина мусить віддати заняті території в Бельгії і Франції, але і Росія мусить віддати заняту часть Галичини, за що має дістати назад заняту Німцями й Австрійцями часть російської Польщі. **Англїйські політики заявляють, що Англія наставала би на тім, аби Росія віддала Австрії Галичину, хоч би Австрія вийшла з війни побитою.** По війні Англія бажає забезпеченя мира в Европі і хоче бути по війні у приязних зносинах з Австро-Угорщиною, сподіваючи ся, що вона буде основою загального мира, бо їй треба внутрішного спокою і відродженя. Се може стати ся — повідають англійські політики — тільки тоді, як Австро-Угорщина лишить ся сильною і спосібною до житя державою, а якою не могла би бути без Галичини.

Дальшою запорукою мира на погляд англійських політиків буде те, що Німеччина і Росія переконають ся про безуспішність війни. Для Росії принесе се також чималу користь, бо вона по війні звернеть ся до праці для внутрішного перестрою і відродженя.

—o—

## У ФРАНЦІЇ І БЕЛЬГІЇ:

### ФРАНЦУЗАМ НЕ ВЕДЕТЬ СЯ.

БЕРЛІН (бездротна телеграма до Сейвіл, Л. Ай.), дня 16. цьвітня. — Межи Мез і Мозель були вчера тільки подекуди незначні перестрілки.

Французи пробували вдарити на німецькі становища недалеко Марпвіль, коло лїса біля Лє-Петр і на полуднє від Вайлеркопф, але всї їх напади не повели ся їм.

### ЧУТКА, ЩО НІМЦЇ ХОТЯТЬ ОПОРОЖНИТИ БЕЛЬГІЮ.

АМСТЕРДАМ (через Лондон), дня 16. цьвітня. — Кореспондент тутешної газети „Тійд" доносить з Риму, що тамошна німецька амбасада звертала ся із запитом до бельгійського правительства за посередництвом бельгійського посольства при папськім престолї, чи Бельгія згодила би ся усунути ся від війни на случай, як би Німцї опорожнили бельгійську територію. Кореспондент зазначує, що відповідь Бельгії незвісна.

—o—

## В НІМЕЧЧИНІ:

### КУПЕЛЕВІ ПОЇЗДИ ДЛЯ ЖОВНІРІВ НА ВІЙНІ.

ЛОНДОН, дня 16. цьвітня. — Німецькі часописи описують, в який спосіб Німцї уладжують купелї для своїх жовнірів на західнім терені війни.

Окрім купелї, яку мають жовніри в домах в найблизшій околици шанців, мають тепер жовніри купелї також у зелїзничих поїздах.

Недавно зачали Німцї висилати такі поїзди для своїх війск, що воюють у законах на французькій території.

Один такий купелевий поїзд складаєть ся з трох возів, в яких є басени з водою у скількости 50.000 літер; дальше є два вози, в яких є 30 тушів теплих і холодних; опісля є два вози для переодяганя і кілька возів на чисте білє й одінє та кілька на відчищуванє брудного одіня і працє біля.

Протягом 10 годин в такім поїздї купаєть ся і переодягаєть ся в чисте білє і відчищене та відсьвіжене одінє 1.200 жовнірів.

**Сї купелеві поїзди будують ся у Відни, столици Австрії, в державній зелїзничій фабрицї.**

—o—

## В АНГЛІЇ:

### ВЕЛИКІ СТРАТИ АНГЛІЙЦІВ У ВІЙНІ.

ЛОНДОН, дня 15. цьвітня. — Всї страти Англії в теперішній війнї, від початку війни аж до дня 11-ого цьвітня виносять 139.347 людий. Так заявив нинї пополудни в парляментї заступник державного воєнного секретаря Гаролд Тенент.

У битві перед кількома тижнями коло Ню-Шапель, яка тривала три дни, Англійцї стратили 12.811 людий. Убитих було 190 офіцирів і 2.837 простих жовнірів.

Се для Англії дуже великі страти, бо Англія не має сталої армії як инші держави, а лише наємне військо з добровольців так як у Злучених Державах. Се військо було перед війною доволї мале і тому Англія була зобовязана умовою з Бельгією і Францією вислати до Европи проти Німеччини всего около 150.000 свого війска, значить меньше-більше стільки, скільки вже тепер виносять страти Англії в людях.

Одначе Англія рішила ся по невдачах Бельгії і Франції дати їм більшу поміч і вислала опісля ще більше своїх новонабраних вояків. Можливо, що се число дійшло до яких 400.000 людий, одначе і так страти в людях у Англійців дуже великі. Причина сього передівсім та, що англійське військо, зложене з добровольців, є гірше від инших війск.

## НА МОРИ:

### НІМЦЇ ТОПЛЯТЬ ДАЛЬШЕ АНГЛІЙСЬКІ ТОРГОВЕЛЬНІ КОРАБЛЇ.

ЛОНДОН, дня 16. цьвітня. — Німецька підводна лодка затопила англійський пароплав „Птарміґен" на Північнім мори.

З корабля виратувано 9 моряків і 17 подорожних. Виратувані дістали ся вже на човнах до англійського берега.

Оповідають вони, що Німцї затопили пароплав „Птарміґен" без жадної остороги.

—o—

## У ВОЗДУСІ:

### ГОСТИНА „ЦЕПЕЛЇНІВ" В АНГЛІЇ.

ЛОНДОН, дня 15. цьвітня. — Вчера вечером появило ся кілька „цепелїнів" — точне число годї було провірити — над містами провінції Нортумберленд.

Здасть ся, що лїтаки мали головно на цїли бомбардованє військових доків у Волсенд. Разом упало около 20 бомб, які однак не спричинили жадної більшої шкоди. З людий не згинув ніхто.

### ДЕ Є АВСТРІСЬКІ ПРАПОРИ З ПЕРЕМИШЛЯ?

„Русское Слово" доносить, що підчас здачі Перемишля не знайшли Москалї в твердинї ні одного прапора, які звичайно мають поодинокі полки. Та тепер загадка ся розвязана. Жовніри славянського походженя, забрані в полон, оповідають, що послїдної ночи перед здачею казали офіцири порізати усі полкові прапори на куснї, понумерували їх та віддали в переховангє жовнірам. Сї частки прапорів позашивано жовнірам під підшивки мундурів та в шапки. Опісля тих жовнірів заприсяжено, що по скінченій війнї мають вони сї частки прапорів звернути до військових властий, щоб після сего можна було установити нові полки та дати їм готові прапори. При перешукованю полонених богато таких частий знайдено у жовнірів, які навіть самі добровільно мали їх віддавати, без згляду на присягу.

**ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗА! СКЛИКУЙТЕ ВІЧА В СПРАВІ ВОЄННОЇ ЗАВЕРУХИ! ЗБИРАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ!**

"SVOBODA" (LIBERTY)
the Ukrainian newspaper
published three times a week: Tuesday, Thursday and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Established 1893.

JOSEPH STETKEWICZ, editor
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ANDREW SAWKA, manager
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

| SUBSCRIPTION | ПЕРЕДПЛАТА: |
|---|---|
| In United States: $2.00 per year; $1.00 per 6 months; 0.75 per 3 months | В Злучених Державах: на рік $2.00; на пів року $1.00; на 3 місяці 0.75 |
| In Jersey City, Canada and other foreign Countries: $3.00 per year; $1.50 per 6 months; $1.00 per 3 months | В місті Jersey City, до Канади і других країв: на рік $3.00; на пів року $1.50; на 3 місяці $1.00 |
| Single copy 3 cents. | Поодиноке число 3 центи. |

За кожду зміну адреси платить ся 5 центів.

Адреса: SVOBODA
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Всї моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „Svoboda".

При висиланю замовленя належить долучити моні-ордер або чек.

Число телефону 498 Jersey City.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

За всї оголошеня поміщувані в „Свободї" редакція не відповідає. — Рукописий не звертає ся.

## БЕЗЛИЧНІСТЬ НАЄМНИКІВ.

Війна щойно в повнім розгарі, а з дотеперішнього ходу подій ніяк не мож заключати про побіду одної чи другої сторони. Розуміється, що нас обходить східний воєнний терен, бо тут ведеть ся боротьба о нашу шкіру.

Дотепер цїла українська часть Галичини занята Москалями. Звісно, як поступає російський уряд з Українцями. Заборона усього українського житя і переслїдуванє Українців кождого з окрема — отсе робота наїзника. Сього ми сподївались по „освободительцї Славян" і тому зовсїм оправдане було і є наше вороже становище до російського царату. Инша річ, чи такий стан, який є тепер в Галичинї, остане й в будучности. Навіть само прилученє Галичини до Росії є писане покищо вилами на водї просто тому, що війна не скінчена і навіть нема виглядів на скорий мир. А впрочім прилученє якогось краю до побідоносної держави не є ще тесаме, що його занятє (окупація) підчас війни. Мирова конференція часто приносить такі несподїванки, яких навіть найпровірнїйші політики не годні предвидїти. Тому то і хвилеве занятє Галичини і знищенє українського житя не треба уважати за порішену справу. Тут треба терпеливости в очікуваню. Так ставить справу кождий розумний чоловік.

Коли ми се пишемо, то не на те, щоби наших читачів переконувати, що ся або та сторона побідить. Нам розходить ся о що иншого. А саме доходять нас слухи, що російські платні агенти звивають ся вже між нашим народом і роблять на несьвідомих наших людях бізнес. Вони намовляють наших людий, щоби їхали до Галичини через Росію, бо — мовляв — Галичина вже раз на все російська. Сї аґенти обіцюють навіть свою „протекцію" перед російськими властями в Галичинї і за сю „протекцію" кажуть собі платити. Ба, що більше, вони тягнуть наших людий до цареславних батюшків, котрі мають їм дати перепустку до Росії. За таку перепустку жадають вони нераз і по 20 долярів. Розуміється, що батюшка має не лише заробити за просту картку паперу, але він мусить сповнити свою иншу службу. Сейчас починає ганьбити чоловіка, що він „униат", мазепинець і вже заздалегідь грозить утратою маєтку в Галичинї а навіть утратою житя, коли чоловік не прийме „русской віри". Батюшки у вільній Америцї поводять ся супроти людий так, неначе би вони були що найменьше російськими поліцмайстрами. І не знати, чому дивувати ся: чи глупоті тих людий, що дають ся затуманювати царським аґентам, чи безличности самих аґентів.

А ся безличність справдї досягає вершка. Ось що довело ся нам чути від одного інтелїґентного москвофіла по занятю Перемишля: „Ми своє вже зробили, бо пустили Москаля до Галичини". Справдї ся отвертість зрадника подиву гідна. Значить: платний агент зробив свою собачу службу і тим чванить ся. А дальша послїдовність з того така, що тепер цар не буде вже потребувати платних аґентів; вони зробили свою службу і можуть вже йти. Що се твердженє є слушне, вказують вісти з Галичини, а саме, що російський уряд вже не хоче говорити з москвофілами в Галичинї, а галицький ґубернатор ґр. Бобрінський викинув самого Дудикевича за двері. Також над всемогучою до тепер москвофільською часописию „Прикарпатская Русь" установлена вже остра російська цензура. Ся ґазета сама вже донесла, що нічого більше не буде подавати своїм читачам, як лише воєнні телеґрами російського ґенерального штабу. Сї факти вказують, що з галицькими москвофілами урядова Росія зовсїм не буде церемонити ся, але буде їх трактувати таксамо, як і инших. Росія вже їх не потребує, бо має свій уряд.

Платні аґенти будуть ще лише за границею, головно в Америцї. Але і їм колись прийде конець.

А нашим людям, що дають ся туманити царським аґентам, скажемо ось що: Коли ми не можемо їхати боротись за освобожденє рідного краю, то ми повинні своє житє шанувати. Тисячі наших згине на війнї, а ми підчас мира потребуємо здорових людий. Тепер їхати до російської Галичини дуже небезпечно. Холера, тиф і инші хороби не вигасали цїлу зиму, а з весною, коли розтають снїги, настане там страшна пошесть, яка змете десятки тисяч людий. Росія лїкарів не пішле, бо не має. Тому майже кождий, що дасть ся затуманити царським аґентам, мусить бути приготований, що і він впаде від пошести.

Є ще й друга небезпека. З листів довідуємо ся, що Росія асентирує наших людий, австрійських підданих, до свого війска. І тодї прийдеть ся такому чоловікови воювати проти рідного брата в обороні нашого найлютїйшого ворога. А що житє власне також на війнї непевне, про се кождий знає. А найважнїйше те, що Росія воює останками сил і кождої хвилї може бути приневолена забирати ся з Галичини.

В такім разї нехай кождий добре роздумає, що робить, коли до нього прийде царський аґент. Всї наші патріоти повинні усїми силами протидїлати затїям наших непрошених опікунів. Вже ми самі будемо знати, коли нам їхати до рідного краю. Треба лише терпеливо виждати кінця.

## РАТУЙ НАС, ХРИСТЕ!

Ратуй нас, Христе, о Божий Сину,
Ратуй Вкраїну, руську родину!
Бачиш, як нарід гірко бідує,
З голоду гине, в ямах ночує?
Цар-кат з Востока війско зсилає
На нашій земли людий вбиває,
Міста руйнує, села плїндрує,
Мов Ірод лютий дїтий мордує...
А Князя церкви бере в неволю,
Готовить в Курску страшную долю...
Батьків Вкраїни в Сибір зсилає, —
Так кат на Руси тепер гуляє!
І на ті вдови глянь, Божий Сину,
Що з дїточками на зимнї гинуть...
І на старців тих, що під плотами
Вмивають лиця свої слезами...
Збери ті сльози в золоту чашу
Та вгаси ними недолю нашу!
Зішли нам, Христе, красшую долю —
Й за нашу кровцю — золоту волю!

Зложив: Семен Шкаврон з Канади.

## СОБАЧА СЛУЖБА.

(Передрук з бразилїйської „Працї").

Часопись „Союз", котру видають українські протестанти в Північній Америцї, помістила в останнім з своїх чисел передрук з якоїсь анґлїйської часописи. Тим передруком статї якогось анґлїйського патріота „Союз" намагаєть ся оправдати Анґлїків в тому, що вони ідуть разом з Москалем бити Нїмця. І для більшого впевненя читача, що поступок Анґлїї є бездоганний та що й Канада прилучилась до неї, „щоб спільно ударити на сего деспота-грабіжника", редакція, „нічтоже сумняшеся", додає від себе: „Віримо, що перечитавши повисшу статю, ніхто тепер не буде посуджувати Анґлїю, ніхто не буде питатись чому Анґлїя і Канада злучились з Росією в війні проти Німеччини". — Хоч у нас не богато читачів „Союза", але всеж думка подана тою ґазетою, вимагає, щоб ми відозвали ся за правдою.

Весь читаючий сьвіт розбивсь тепер на два табори: одні за тим, щоби побив Француз і Москаль, а другі за Нїмцем. Але сї два табори ще розбивають ся в залежности від думки або інтересу на три ворожі відділи — дехто пише і говорить, маючи в тім інтерес, инші почувають щирість або жаль до воюючих, а велика сила є таких, що виповняють собачий обовязок, з приказу свого господаря.

Так примїром бразилїйські часописи, майже всї, находячись в станї духовних рабів у Французів, умисно замовчують те, що не корисне для Французів.

Є їм яка користь від того? Та де, просто песяче почутє боронить того, кого рахує своїм опікуном, хоч би того й не треба було, але так, господареви до сподоби. — І дуже нам прикро, що за сю нечесну ролю взяли ся наші Українцї. Собача роля взагалї не личить людинї, а тимбільше тим, що голосно заявляють, що вони стоять на ґрунтї правди. Отже, вважаючи себе також на ґрунтї правди, хочемо трохи пояснити і бразилїйським Українцям, хто чим заінтересований в теперішній війнї, а хто лише робить собачу службу.

Найперше заінтересована була і є Росія. Їй страшно стало енерґії і сили небіщика Фердинанда, бо Росія знала, що той мріяв відбудувати Україну і прилучити її яко самоуправну державу до Австрії.

Утрата України се стрічок для Москаля; хоч вішай ся зараз, хоч тропки перегодя; а вішатись треба булоб. І ось чому: з України Москаль добуває зелїзо, камяний уголь, сіль, збіжє і взагалї все, що потрібне до житя і промислу, як внутрішного так і заграничного. В самій Росії нема того, хиба що на Сибіри. А через се Росія мусїла усунути Фердинанда, якою-б то не було цїною. Для сього дїла, як бездушна зброя, придались темні Серби, котрим Москаль приобіцяв відбудувати „Велику Сербію", т. є. зеднати всї землї, на котрих сидять Серби... Отже ті легковірні та простодушні Серби, не маючи ні війска, повірили Москалеви і відограли собачу ролю: Москаль цькував, а вони, маючи силу і почутє згаданої тварини (розумієть ся не всї), кинулись душити льва — Австрію.

Друга заінтересована держава була Франція. Тїй ось о що росходилось: в 1870 році втяг її до війни з Нїмцем тодїшний цїсар Франції Наполеон III. Був се чоловік більше здатний строїти фіґлї на ярмарку, а ніж царювати. Колиж прийшло ся прикро, він віддав себе і сто пятьдесять тисяч війска Нїмцям до неволї. А наслїдок тої війни вийшов для Французів дуже тяжкий: мусїли віддати Нїмцям дві провінції (що правда, старій Нїмеччинї вони колись і належали), а до того ще пять міліярдів франків золотом. Отже Французам дуже хочеть ся відплатити Нїмеччинї за програну по вині тих же Французів війну 1870 р. Длятого вони зєднались з Росією, длятого вони хвалячись своєю свободолюбностю, позичили Москалеви в 1906. році силу гроший, щоб той придусив революцію; длятого Французи позичили ще більшу суму гроший, щоб Москаль відбудував свою розбиту Японцями фльоту. — Хоч у який звірський спосіб Москаль нищив своїх підданих, а передовсїм Українців — Француз на то дуже радо мовчав, бо мовляв: „Полїтика вимагає, щоб я з царем тримав, то він менї поможе відлячити Нїмцям за 1870—71 рік". І коли Росія зачепила ся з Австрією, за котрою обстала Нїмеччина, Француз аж у долонї заплескав, сподїваючи ся, що се прийшла година відплати.

В протязї часу, відколи Нїмцї побили Французів, останні побудували на нїмецькій границї велику силу твердинь, котрі то Нїмець мав розбивати, прямуючи до Франції. Але Нїмець вибрав иншу дорогу — через маленьке королївство Бельґію.

Коли ще йно розпочала ся війна, Бельґія дозволила Французам перейти свою границю; а коли попросили її Нїмцї перейти через кутик землї, Бельґія наїжилась, щоб не пустити. В її інтересї було пустити, бо малаб спокій і по війнї дещо дісталаб за те. Але Француз зацькував і Бельґія відограючи собачу ролю, дістала разом і собачу долю: Нїмцї її сплїндрували від границї до границї. А коли Нїмеччина вийде побідницею, то бельґійський королик Альберт буде живитись позиченим пляцком у Француза, бо мало надії, щоб Бельґія знову стала самостійною як була.

Третою інтересованою державою є Анґлїя. Сей рижий Анґлїєць, що в 1899 і 1902 рр., маючи до 500 мілїонів підданих, виповів війну малим тисячам голяндських кольоністів в полудневій Африцї, щоб загарбати їх землї, та котрих занюхав золото; сей злодїй чужого добра і чести обстав тепер нібито за Бельґією. А справдї йому ось на чім залежить: Відколи Нїмеччина стала сильною державою, завела свою воєнну і торговельну фльоту, вона видерла великі тисячі й мілїони у анґлїйських богачів.

Нїмецька промисловість дешевша і совіснїйша від анґлїйської, витискає на великих ринках анґлїйські вироби. Отже Анґлїї залежить на тім, щоб ослабити Нїмеччину, щоб розбити той могучий союз нїмецьких держав на маленькі цїсарства, як то було колись. Для того Анґлїя намовила Японця, щоб той також собі урвав від Нїмця. Себто і Анґлїя найшла свого пса, котрий за свою песячу службу може також набрати і, підкрутивши хвоста, сховаєть ся до своєї буди.

Може хтось сказав би, що ми дивимось на справу пристрасно та однобоко, можеб хто хотів закинути, що ми пишемо з інтересу до Нїмця. Ні і ще раз ні! Ми не Французи, щоби посягати по чуже добро вже раз відобране від них; ми не Бельґійцї і не Японцї, щоб мали виповняти собачу службу, ми нарештї і не Анґлїйцї, аби боронили свою торговлю від упадку на суші і на мори. Ми стоїмо в обороні своєї занедбаної та приневоленої батьківщини, в обороні полїтичного й духовного розвитку нашого народу, що не можливе при порядках московського царя-деспота; ми не можемо бути ні духовними, ні фактичними рабами ні Нїмця, ні Анґлїка, ні взагалї того, хто побідить Москаля, колиб до того прийшло; хиба йно, що побідникови склалиб належну подяку за допомогу проти історичного тяжкого нашого ворога — Москаля.

І ще при кінци скажемо, що людині не личить собача роля, що не насувалаб така назва до людий, почуваючих себе на ґрунтї справедливости та українських національно-полїтичних поглядів; але редакція „Союза" в даному разї своїм орґаном зробила таку прислугу свому панови — Анґлїкови, ставляючи останнього на відомій для редакції височі справедливости щодо нас, Українців, під сю важну в нашій історії хвилю.

**Українець.**

## ВІЧА В СПРАВІ ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ.

I.

### Перт Амбой, Н. Дж.

День 11. с. м. (недїля) був для Перт Амбою і околиці справдї днем сьвяточним і патріотичним, бо в той день о годині 5-тій пополудни відбуло ся у нас заповіджене велике всенародне віче. Було воно справдї велике, бо обширна галя під ч. 752 на Стейт ул. ледво помістила понад 600 зібраних людий. Колиб не дощ, то певно, що галя не була би помістила всїх.

Віче отворив о. Чаплинський, наш душпастир, який у своїй бесїдї кинув короткий погляд на теперішну ситуацію і виказав велику потребу віч якраз тепер, аби люди сходили ся, мудро радили, порозумівали ся, підтримували свого духа і були готові до жертв.

На предсїдателя покликано п. Ник. Ваверчака, а на секретарів п. Пилипа Щуцького і п. Михайла Чумера, на що зібрані радо пристали.

Перший прийшов до слова п. Яким Міґус і віддеклямував гарну патріотичну деклямацію.

По нїм забрав слово головний бесїдник віча п. др. Семен Демидчук. В півтораголинній своїй бесїдї виказав п. Демидчук, яка простора, яка богата, яка здорова своїм кліматом наша Україна. Маючи догідні границї і 40.000.000 населеня, Україна мусить повстати, мусить стати вільною, хочби се не прийшло легко. „Тож не упадати нам і не піддавати ся!" — кликав бесїдник. П. Демидчук говорив з дуже великою вервою і з правдивою завзятостю, а так займаючо і цікаво, що по півтораголинній бесїдї кождому стало жаль, що так коротко ся бесїда тривала.

По сїм наступили інтерпеляції і ще раз просив о слово п. Міґус, який загрівав присутних до витривалости.

По п. Міґусї забрав слово о. Чаплинський, який виказав, як мило перейшов нам сей час на вічу і підніс ще кілька важнїйших уступів з бесїди п. Демидчука. Вкінци подякував п. Демидчукови і президії і просив зложити хочби найменьшу жертву на фонд визволеня України. Зложено 16.00 дол., а жертвували слїдуючі: о. Чаплинський $5.00; Николай Ваверчак і Михайло Жилка по $1.00; Пилип Щуцький і Іван Ваверчак по 50 цнт.; решта дрібними датками. За галю заплачено $3.00 а $13.00 прийшло на Фонд визволеня України. Правда, що зложено дуже мало на тільки людий, але треба взяти під увагу, що се було ледви кілька день по сьвятах Великодних, а також через те, що тепер тут велике безробітє. Аж жаль було дивити ся, як много людям прикро стало, що не могли зложити більшої жертви.

Та мимо сього віче відбуло ся гарно, за що ще раз тут прилюдно сердечно дякуємо від цїлої нашої громади Впов. п. Демидчукови і желаємо йому великих успіхів всюди, де лише будуть відбувати ся такі віча. Предсїдатель подякував всїм зібраним і замкнув віче.

Віче закінчили піснї „Ще не вмерла", „Не пора", „Гей там на горі", „Соколи", а всї учасники піднесені на дусї вертали домів.

**Пилип Щуцький і Мих. Чумер,**
секретарі віча

## ЛИСТИ З РІДНОГО КРАЮ.

I.

Лист з Сидорова, повіт Гусятин.

Дорогий Брате! Лист від Т[illegible] тримав через Росію і дуже [illegible] ся. В нас був великий страх [illegible] ще не конець. В Сидорові був [illegible] в Гусятинї війна зачала ся [illegible] Спаса. Австрійські війска [illegible] Росії і стріляли з канонів і [illegible] карабінів цїлий день. Другого [illegible] ред російськими війсками почали [illegible] пати через Збруч і міст в Гусятин[illegible] Чабарівку. Москалї перебігли [illegible] ківцї і велика стрілянина була [illegible] рівцї, але богато не побили, бо [illegible] сховати ся. Цивільних не побили [illegible] сїм, тілько жовнїрів. Люди з Сидорова, Шидловець, Троянівки, Чабарівки і Васильковець були всї повтікали. Гусятин спалений щодо одного дому [illegible] ростово, суд і друге: тілько кілька господарів лишило ся. Москалї [illegible] Чабарівку і Васильківцї через [illegible] нї. В Чабарівцї, Васильківцях, Крогульци, Копичинцях і геть тим [illegible] цем господарі дуже покривджені [illegible] позабирали конї, худобу, свинї [illegible] Дївчат і жінок насилували. В Гусятинї нема тепер анї одного Жида [illegible] все в Росії, бо границї вже нема. З Сидорова пійшло до війни 150 [illegible] Кирило Троян Паньків є в Росії [illegible] битий баґнетом в груди; Гринько, [illegible] шваґер, також забитий. Дїти до школи не ходять, професори сидять без пенсії. Читати нема що і сидимо як в [illegible] решті. Професори мусять їхати до Тернополя вчити ся по російськи, инакше не буде можна їм вчити. Ми тепер в Росії, а як буде дальше — не знати, бо війна ще не скінчила ся. В нас такий час: нинї жию, завтра гнию. — Здоровлю. С. Ш.

II.

Лист з Утїшкова, писаний до Дмитра Лїби 13. грудня 1914.

Дорога Родино! Дожилисьмо часів, про котрі нікому й не снилось... Мобілїзація австрійська розписана була [illegible] днем 1. серпня 1914 р. Тогди пійшло було 6 мужів молодих до сербської війни, а дня 4. серпня прийшов сухий папір, котрий мав заалярмувати до 24 годин всїх ополченців від 24 лїт до 42. Заасентирували всїх рекрутів з Утїшкова з тими, що служили при війску. Пійшло 116 мужа. Хотїв бим Вам як найдокладнїйше описати цїлу подію, яку ми виділи. По мобілїзації вдарили австрійські війска на Росію, але тогди Москалї не були ще змобілїзовані і вийшли були кільканайцять миль. Але як Росія рушила ся, то виперла австрійську армію зі свого краю і так як наша Галичина довга і широка так заняли край цїлий воєнною лїнією і рушили сильним боєм канонів і патрулею козаків. Як прийшла вістка що російські війска вже є в Ожидові, то ми [illegible] ночи вже не спали, а ходилисьмо як позагарувані. На другий день рано село наше заворушилось, бо вже російська патруля була в пітрецькім лїсї, а від години 9-тої почали стріляти на [illegible] ших лугах одні на других [illegible] се дня 26. серпня 1914-ого р. [illegible] зараз зачали стріляти артилерії [illegible] і другі без перестанку, а коло години 3-тої пополудни вже було повно російського війска і цїле майже село [illegible] огни. Ми в той час сидїли в ямі, котру малисьмо викопану за канцелярією. Яма була велика, бо було нас 30 [illegible] Як село наше зачало горіти, то російські війска повиганяли нас з тої ями над ріку. І так згоріло 28 нумерів. [illegible] ріки згоріло: від Крета до Івана К[illegible] стя Сїтника (Сїтник не згорів) [illegible] моїм ряді згоріло від Іванціва [illegible] кінця Дацихи. З людий не бракує [illegible] кого крім Івана Мандія, котрий [illegible] в своїм льоху в шопі і попік [illegible] лову і за два дни помер. Менї [illegible] стодола і стайня, хліб погорів і [illegible] згоріла. Мама понесли також [illegible] хоть не погоріли, бо їм конї забрали. Красу кобилу застрілили, а гнїду [illegible] ли. Забрали кілька кіп вівса. Худоби [illegible] стріляли близько двайцять штук, [illegible] також троха. Ми мали чиюсь [illegible] ну кобилу велику, так як цїсарська відібрав її російський комісар, а [illegible] меньшого коника. — Поздоровляю Вас, Тату і Тебе, Шваґре Іване і Вас, Шваґре Семку. Дай Боже той тяжкий час пережити і зобачитись. Ми тут [illegible] рові; нема нас ні меньше ні більше. Тепер прошу віднишіть, як там коло Вас. Здоровлю Вас всїх. Михайло і Анна Гулак.

В неділю дня 18-го с. м. о 7-ій годині вечер в гали гр. кат. церкви в Перт Амбой, Н. Дж., буде мав делеґат Пр. Комісії У. Н. Союза популярний відчит, ілюстрований сьвітляними образками, на котрий то відчит отсим всїх запрашає ся.

**Дм. Андрейко,**
секр. Пр. Ком. У. Н. Союза.

# НОВИНКИ.

## НАПАД МОСКАЛЇВ НА УКРАЇНЦЇВ.

Пишуть нам з Еспаньолї в Канадї: Ми Українцї в Еспаньолї обходили Великдень сьвята торжественно. Однак, коли надійшла темна ніч дня 4. цьвітня, замісь спочинку, зачало ся, подібно як в Перемишли в твердини, бомбардоване. Москалї, яко просьвічений нарід, напали на дім Українця Михайла Татарина і зачали його бомбардувати, але не бомбами, лише дручками. Повибивали вікна, вибили господиню і господаря а далї повтікали! Господар Михайло Татарин, немаючи жадної помочи, мусїв ратувати ся. Взяв рушницю і випалив 3 рази через вікно, але не трафив виновників, лише своїх боронників і 6-ох покалїчив, а то 4. Росіян і 2. наших Українцїв. Чотирох віддано до шпиталю, а двох лїчить ся в дома. Справу віддано до суду, де Михайло Татарин заплатив 30 долярів кари за те, що стріляв. Дальша справа не вершена.

## НАПАД БАНДИТІВ НА ЗЕЛЇЗНИЧИЙ ПОЇЗД.

На тягаровий поїзд нюйорської центральної зелїзницї напало в четвер недалеко Бофало, Н. Й., десять бандитів. Вони опанували службу на льокомотиві, відчепили машину від поїзду, відвезли її троха подальше, а самі почали рабувати товарові вози. Передівсїм забрали шовк, який саме находив ся на поїздї і складали на свої автомобілї, якими приїхали. Машиніст видер ся якось з їх опіки, скочив на льокомотиву і пригнав до найблизшої стації Суспенсен Бридж. Тут забрав він детективів і за пів години був вже назад на місци нападу. Але бандити втїкли вже були зі своїми 10 автомобілями. Вони вкрали товару вартости 10.000 долярів і до тепер не вдало ся ще їх зловити.

## ЗЕЛЇЗНИЧИЙ ПОЇЗД НАЇХАВ НА СТРІТКАРУ.

На передмістю Делрей в Дітройт, Миш., став ся в четвер страшний випадок. Коли стріткара (трамвай) мала переїдити через зелїзничий шлях, вибіг наперед дондуктор, щоби подивити ся, чи не їде зелїзничий поїзд. Він дав знак рукою моторменови, котрий провадив кару, щоби він задержав віз і зачекав. Міжтим молодий мотормен, котрий щойно вчив ся їздити, не зрозумів знаку і якраз зробив противно, бо пустив віз наперед. Коли був по середині зелїзничого шляху, надїхав поїзд, котрий розторощив кару. Підчас катастрофи згинуло 11 людий, а тяжко покалїчених є 15, з котрих деякі борять ся зі смертию.

## КІЛЬКО ВИПЄ МОСКАЛЬ.

Правдива подія з Великодня. В домі одного Москаля зібрала ся родина, приятелї й знакомі і пили. Добре пили. Сам господар випив ось тілько:

За воскресшого Христа 3 кілїшки горівки; за Сьвяту Тройцю 3; за свою жінку 3; за двох братів (по 2 за кождого) 4; за сестри (по 1 за кожду) 2; за кумів 3; за куму 3; за добрих товаришів 9 кілїшків. За привіт з нагод сьвят випив фляшку, в котрій було 12 кілїшків. Разом випив Москаль 42 кілїшки.

Сейчас потім помирив ся з одним кумом і з ним випив вина без рахунку. Коли покінчив з вином, взяв ся до пива, якого випив до вечера 24 фляшок. Як смакувало йому пиво, він вже не міг сказати, бо повалив ся на землю, а гостї сидїли довкола стола зі склоненими головами. Всї ті сьвяточні гостї походять з минської ґубернії.

**РОДИМЦЇ! ПРИ ВСІХ НАГОДАХ ЗБИРАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ.**

## ПОВІДОМЛЕНЄ.

Отсим подає ся до загального відома, що слїдуючі відділи Укр. Нар. Союза з днем 3-го цьвітня 1915 р., згідно з § 253 статута Укр. Нар. Союза зістали розвязані: Братство сьв. Петра і Павла, від. 5 в Монт Кармел, Па. Братство Пресв. Богородиці від. 7 в Макаду, Па. Братство сьв. Петра і Павла від. 34 в Олд Фордж, Па. Братство сьв. Володимира від. 40 в Едвардсвіл, Па. Сестрицтво Пресв. Богородиці від. 44 в Монт Кармел, Па. Братство сьв. Володимира від. 75 в Монт Кармел, Па. Братство сьв. О. Николая від. 97 в Маріон Гайтс, Па. Братство сьв. О. Николая від. 141 в Літл Фолс, Н. Й. Братство сьв. Димитрія від. 207 в Дженет, Па. Братство сьв. Димитрія від. 309 в Сиракюз, Н. Й.

Членам повисше згаданих розвязаних відділів вислано на адресу місцевих секретарів переступні карти, з котрими мають зголосити ся до других правно інстнуючих відділів У. Н. Союза, коли хотять бути правними членами Укр. Нар. Союза.

Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 15-го цьвітня 1915 р.

За Головний Уряд Укр. Нар. Союза:

**Мих. Угорчан,** гол. рек. секр.

## ПОВІДОМЛЕНЄ.

Отсим подає ся до загального відома, що Братство сьв. Василия відділ 113-тий і Братство сьв. І. Хрестителя відділ 227 Укр. Нар. Союза в Дерри, Па., зістали злучені з днем 31-го марця 1915 р., згідно з приписами статута Укр. Нар. Союза §§ 198 і 199 в один відділ, під назвою Братство сьв. Василия відділ 113 в Дерри, Па.

Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 15-го цьвітня 1915 р.

**Мих. Угорчан,** г. рек. секр. У. Н. С.

# РЕКОРДОВЕ СПРАВОЗДАНЄ У. Н. СОЮЗА

## за місяць март 1915 р.

(Конець).

### ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ АБО ВИКЛЮЧЕНІ ЗА НЕПЛАЧЕНЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК.

В. 234. Горин Йосиф.
В. 237. Блашкевич Григорій, Вулич Григорій, Товарницький Франко.
В. 243. Мацях Никола, Співак Гавриїл.
В. 244. Голубець Іван, Брейта Михаїл, Мінвець Андрій, Дерех Михаїл, Рачковський Михайло, Маршакевич Іван, Сушко Дмитро, Бендза Василь.
В. 246. Добринський Йосиф, Чехут Іван.
В. 250. Майїйовський Дмитро, Романяк Ілько, Рамольт Гнат, Дербиш Василь.
В. 258. Чая Андрій, Міхальський Франко, Петришкевич Франко, Околоткевич Петро, Костовський Афтанас.
В. 259. Дорик Олекса, Нечипор Іван, Андрух Михаїл.
В. 262. Горбаль Теодозія, Феленчак Емілія.
В. 263. Кулич Александер.
В. 275. Барга Юлія, Петрик Варвара, Мечковська Анна, Габорак Юлія, Гамбаля Марта.
В. 276. Жилка Франціщек, Гриневич Федь, Гриневич Михаїл, Касич Іван.
В. 278. Чверчко Юрко, Теменський Матій.

**Відділ 280. суспендований.**
В. 280. Бучко Іван, Бучко Стефан, Лазор Андрій, Матяш Юрій, Матяш Михайло, Микула Йосиф, Мраз Іван, Собольчик Іван, Собольчик Михайло, Томко Юрій.
В. 283. Денега Мирко.

**Відділ 284. суспендований.**
В. 284. Басмайович Алексій, Бочудяк Йосиф, Филипчук-Володимир, Фицик Захарій, Ядвісїнчак Йосиф, Кравець Іван, Лишега Никола, Заврук Іван, Покладок Михайло, Романович Павло, Стахура Григорій, Тимчук Кирило, Строконь Михайло, Бандурак Гарасим, Токарик Андрій.
В. 286. Ротко Теодор.
В. 288. Пастирнак Йосиф, Кіель Петро, Кузьмин Лев.
В. 289. Хабурський Петро, Сокира Михаїл.
В. 291. Гавриляк Пала Нистора.
В. 293. Тимчишин Юліян, Цюпа Дмитро.

**Відділ 295. суспендований.**
В. 295. Бруткевич Василь, Борсук Йосиф, Бугайчук Николай, Фирчак Андрій, Грабовський Михайло, Гойк Амброзій, Губерич Іван, Гайвий Роман, Грабар Максим, Когут Іван, Кульч. Цмайло Яків, Мельник Еміль, Наконечний Григорій, Стельмах Михайло.
В. 296. Миньо Василь, Витяз Анна, Витяз Олекса.
В. 300. Сандак Николай, Цебеняк Михаїл, Баршівський Гнат.
В. 301. Смаль Михаїл, Семпович Йосиф, Височан Павло, Пронюк Дмитро, Павловський Бартко, Ватяник Василь.
В. 303. Бащук Андрій, Шидловський Антін.

**Відділ 304. суспендований.**
В. 304. Ваняк Франко, Беляк Василь, Бляяк Станіслав, Блажевський Алексій, Черній Федор, Чудак Іван, Древница Андрей, Доминик Василь, Фезінко Василь, Кричковський Петро, Калинич Іван, Лішка Іван, Лазорчак Іван, Михайлечко Николай, Маричканич Кирило, Микиска Мартин, Метришак Іван, Метришак Павло, Метришак Николай, Пендзюр Николай, Прия Йосиф, Росмос Франко, Рибчич Николай, Сенюшкович Іль. Мик., Спата Йосиф, Скобне Станислав, Степанів Яків, Щепанич Шимон, Ванчишин Андрій, Витчик Франко.
В. 305. Белень Василь.
В. 308. Коробій Юрко.

**Відділ 312. суспендований.**
В. 312. Баран Стефан, Кропа Николай, Спольський Іван, Терефенко Лука, Затірач Ілько, Борис Гнат, Діметер Николай, Гродзь Михайло, Сех Атанас.
В. 318. Дрончак Марія Мельник, Олійник Александра, Миколішак Фенна, Федорович Текля.
В. 321. Лебіщак Гринь, Нечипор Юрко, Грущак Теодор, Брикайлюк Іван, Януєвич Йосиф.
В. 323. Трух Василь.
В. 324. Джал Станислав, Співак Олекса.
В. 326. Загачевський Михаїл, Дума Йосиф, Лісний Василь, Бабяк Михаїл, Періг Михаїл, Гуральчук Мартин, Прокоп Петро, Стахів Іван, Прокоп Ксеня, Сеньків Григорій, Лісний Марія, Буців Федько.
В. 330. Андруховський Іван, Цавула Лев, Стоцька Марія, Батек Стефан, Микітко Василь, Лиштий Марія, Дормала Володимир, Стиблина Николай, Клешк Роман.
В. 332. Чопик Максим.
В. 334. Года Варвара.
В. 336. Гураль Василь, Сtowncharк Іван, Колодка Іван.
В. 338. Панчишин Іван, Струнак Михайло, Процанія Петро, Гончар Михайло, Кульчицький Анна Рушка, Бусько Юрко.
В. 341. Пукач Ілько.

**Відділ 343. суспендований.**
В. 343. Газда Павло, Газдій Варвара, Гой Василь, Горнятко Стефан, Ковалькевич Михаїл, Ковалькевич Іван, Ковалькевич Текля, Ковалькевич Марія, Маркович Анна, Пащак Стефан, Цічина Марія, Ворона Іван, Венц Анна, Гой Михайло, Якимишин Анна, Якимишин Дмитро, Лохайовський Дмитро, Вербяний Николай.
В. 344. Притула Іван, Рялнік Михаїл, Гаврищків Василь, Назар Іван, Миленчук Іван.
В. 347. Рудзінський Франко Болеслав, Хань Іван, Мазур Василь.
В. 350. Капітанюківна Марія.
В. 357. Фрайняк Іван, Верес Стефан.
В. 360. Завуляк Андрій, Кулчук Іван, Сїтарний Антін.
В. 363. Слободяк Іван, Челядин Федь.
В. 364. Ярига Николай.
В. 365. Підкасаний Віцко, Безумний Макар.

**Відділ 366. суспендований.**
В. 366. Березяк Ілько, Березяк Микита, Балас Матій, Драупак Іван, Дробняк Стефан, Дуда Андрей, Дроздь Николай, Данько Михаїл, Давущак Федор, Гирча Вахомій, Головський Михайло, Ярославський Павло, Буддік Йосиф, Канук Ілія (Юлія), Качмарик Михайло, Куш Стефан, Качмарик Стефан, Куцаба Василь, Кудлик Іван, Кудлик Андрій, Калинович Стефан, Мазурик Іван, Михалик Ілько, Міщишин-Кость, Міщишин Михайло, Матис Дмитро, Николяк Федор, Прокопишин Василь, Романюк Мартин, Скутніцький Войтїх, Салак Іван, Тихонюк Петро, Урста Іван.
В. 369. Деркач Семен, Хардюк Софрон, Семканич Гнат, Павлія Стефан.
В. 371. Диндюк Михаїл.
В. 373. Греща Крестина, Трийчак Ева.
В. 380. Гамадик Михаїл.
В. 388. Бунь Дмитро, Яцумирський Ілія, Косьор Розалія, Сорока Павло.
В. 391. Ференц Григорій молод.
В. 400. Соловій Іван.
В. 401. Лисак Сергій.
В. 402. Славич Николай.

### ЧЛЕНИ ВЗЯВШІ ПЕРЕСТУПНІ ЛИСТИ.

В. 7. Капітула Андрій.
В. 12. о. Дмитрів Нестор.
В. 34. Корбеляк Катерина, Сорока Анна.
В. 44. Конча Варвара Горошак, Карпяк Ефрозина, Мішканич Дора, Бестерці Елисавета.
В. 60. Соха Максим.
В. 70. Павлюк Андрій, Струж Данило.
В. 96. Пук Григорій.
В. 105. Ващик Василь.
В. 147. Франків Стефан.
В. 151. Сокольська Марія Стефана.
В. 153. Оресик Яким.
В. 170. Юнкала Йосиф.
В. 192. Колонський Теодор.
В. 207. Яворський Теодор.
В. 210. Струк Антін, Польовий Михайло.
В. 219. Набережний Янко.
В. 292. Пеляк Іван, Микула Петро.
В. 295. Грабовський Михайло.
В. 307. Терефенко Катерина.
В. 312. Баран Стефан.
В. 394. Олїйник Стефан.

### ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ.

В. 106. Гойсак Антін.
В. 195. Михальчик Михайло.
В. 203. Пиля Михайло.
В. 255. Ковальчик Іван.
В. 363. Кліш Стефан.

### ЗІСТАВЛЕНЄ.

| | |
|---|---|
| В місяцю лютім 1915 р. було членів в Українськім Народнім Союзї | 7.260 |
| В місяцю марцю 1915 р. приступило нових членів до Українського Народного Союза | 14 |
| В місяцю марті 1915 р. принято наново в члена Українського Народного Союза | 145 |
| В місяцю марті 1915 р. принято членів з других відділів з переступними картами | 54 |
| В місяцю марті 1915 р. прийшло з инших кляс посмертного | 68 |
| Разом | 7.541 |
| В місяцю марті 1915 р. суспендовано за неплаченє місячних вкладок | 788 |
| В місяцю марті 1915 р. виключено за неплаченє місячних вкладок | 18 |
| В місяцю марті 1915 р. взяли переступні карта до других відділів | 41 |
| В місяцю марті 1915 р. перейшло до других кляс посмертного | 68 |
| В місяцю марті 1915 р. померло | 5 |
| Разом | 920 |

## УВАГА,

**котру кождий місцевий Урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосувати ся.**

**Члени, оголошені в рекордовім справозданю за місяць март 1915 р. як суспендовані або вичеркнені за неплаченє місячних вкладок чи з инших причин згідно зі статутом орґанізації. (з виимком членів суспендованих відділів, котрі мають застосувати ся до § 412 нового а §§350 і 351 старого статута У. Н. Союза) коли хотять і на далї бути членами Українського Народного Союза, мусять зголосити ся в протягу сего місяця (цьвітня) до своїх відділів і вписати ся наново, заплативши всї свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Як сего не зроблять до кінця цьвітня 1915 р., то в маю 1915 р. мусять виповнити нові просьби о принятє, єсли хотять бути членами У. Н. Союза, подібно, як кождий новий кандидат. Ті знов члени, котрі в місяцю марті 1915 р. взяли переступні листи, а ще доси не зголосили ся до якогось иншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мають се зробити в місяцю цьвітню 1915 р., бо на другий місяць, т. є. в маю 1915 р. вичеркне ся їх з членів орґанізації, а тодї вони можуть бути приняті до У. Н. Союза тільки на підставі нових декларацій.**

**Д. Капітула,** гол. предс. У. Н. С.
**М. Угорчан,** гол. рек. секр. У. Н. С.



# НЕ БУДЬМО БАЙДУЖНІ!

## (Поклик до Нюйорчан).

Від кількох років богато людий з Теребовлї і з теребовельського повіта, приїхавши до Америки, замешкали в Ню Йорку, а так живучи, мало навіть знає один за другого. Найважнїйше, що дуже мало хто з цїлого теребовельського повіта належить до якого братства чи товариства, а майже нїхто не є обезпечений в жадній запомоговій орґанізації, та на випадок якого нещастя (за котре в Америцї і писати не треба) може не одну родину лишити на ласку і неласку добрих людий.

Тому то в неділю 11. с. м. зібрало ся кількох людий як з Теребовлї так і з подальших подільських повітів в домі п. Вдовяка при 4-тій улици в Ню Йорку і по довшій нарадї задумали заложити товариство і при тім вступити до одної з українських орґанізацій. Позаяк на перших зборах мало хто знав о тім, чи буде більше людий чи нї і чи схотять заложити якесь товариство, тому на так велике число людий з Теребовлї, живучих в Ню Йорку, було всего 14 осіб і вони постановили відложити дальші наради до суботи, 17 с. м., і віднестись з просьбою до „Свободи", щоби помістити той зазив у „Свободї", та щоби кождий знав, що 17 с. м. закладаєсь товариство і що повинен кождий інтересуючий ся так важною справою на тих зборах явитись. До товариства чи братства як і до орґанізації будуть приняті не тілько з Теребовлї або з того повіта, але без ріжницї, хто звідки походить.

Тому обовязком кождого інтересуючого ся тою справою і котрий ще нїгде до товариства і до орґанізації не належить, прибути в сю суботу (17. цьвітня) о 7. годині вечер до дому п. Семеона Яремчука під число 422 Іст 5. улиця, а там кождий порозуміє і довідаєсь, що значить належати до товариства і до орґанізації.

**Один в імени всїх инших.**

## ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ.



## ДЛЯ ТИХ, ЩО ЧИТАЮТЬ ОГОЛОШЕНЯ.

**За всї оголошеня (адвертайзменти), поміщені в „Свободї", редакція не відповідає. Хто замовляє щонебудь з поміщуваних оголошень, нехай звертаєть ся просто на адресу тої фірми, яка оголошує ся; в „Свободї" належить замовляти лише те, що „Свобода" оголошує від себе. На се треба добре уважати.**

**Звертаєсь увагу Вп. читачів нашої часописи, що, коли вони висилають замовленя до фірм оголошуючих ся в нашій часописи, роблять се на власне ризико і редакція за се відвічати не може.**



**ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ СЕМА ЛЇСТА СТРАТ УБИТИХ, РАНЕНИХ, ПОЛОНЕНИХ І ПРОПАВШИХ В ТЕПЕРІШНІЙ ВІЙНЇ УКРАЇНЦЇВ. ЦЇНА ОДНОЇ ЛЇСТИ 15 ЦНТ., СЇМОХ ЛЇСТ РАЗОМ 75 ЦНТ. НАБУТИ ЇХ МОЖНА В „СВОБОДЇ".**

# ВИКАЗ

## убитих, ранених, полонених і пропавших Українців у теперішній війні.

—о—

**СКОРОЧЕНЯ:**

п. = піхота (інфантерія)
стр. = стрільці (єгри)
ул. = улани
др. = драґони
а. = артилєрія (полева)
а. кн. = артилєрія кінна
а. гір. = артилєрія гірська
а. кр. = артилєрія кріпосна
г. = гавбиці (полеві)
г. т. = гавбиці тяжкі
пін. = піоніри
сап. = сапери
тр. = трен (достава амуніції і живности)
с. = санітети
л. = ляндвер (піх. краєвої оборони)
у. л. = улани ляндвери
а. л. = артилєрія ляндвери
г. л. = гавбиці ляндвери
з. о. = загальне ополчене (ляндштурм)
ж. = жандармерія
ск. ст. = скарбова сторож.

Подане при імени число означає полк (реґімент), батальон або дивізію.

—о—

(Дальше).

### Листа утрат ч. 95

видана 6. січня 1915.

**ПОЛОНЕНІ:**

Венгжин Михайло, 55 п. (в Росії)
Вербовецький Дмитро, 15 п. (в Росії)
Вевюрський Мих., 55 п. (в Росії)
Віятик Станислав, 11 тр. (в Росії)
Вінцевич Іван, 55 п. (в Росії)
Войцік Антін, 10 п.
Войтів Франко, 10 п.
Волоснецький Мих., 15 п. (в Росії)
Возний Іван, 55 п. (в Росії)
Вульчина Франко, 10 п.
Галушка Дмитро, 95 п.
Ганачевський Мартин, 55 п. (в Росії)
Гапяк Никола, 58 п.
Грицан Михайло, 15 п. (в Росії)
Грицишин Іван, 15 п. (в Росії)
Гринько Михайло, 10 п.
Гучман Михайло, 95 п.
Гуменюк Василь, 95 п.
Гузар Володимир, 95 п.
Ґичка Дмитро, 10 п.
Ґайб Іван, 95 п.
Ґалат Юліян, 95 п.
Ґавяк Стефан, 55 п. (в Росії)
Ґерега Дмитро, 58 п.
Ґурський Михайло, 95 п.
Данчук Франко, 10 п.
Данилюк Никола, 58 п.
Дармоць Василь, 55 п. (в Росії)
Дата Антін, 10 п.
Домборинський Григорій, 15 п. (в Росії)
Демкович Антін, 10 п.
Деревянчук Михайло, 95 п.
Деркач Йосиф, 95 п.
Дядьо Йосафат, 55 п. (в Росії)
Долик Франко, 10 п.
Драґанчук Іван, 58 п.
Джевецький Марцель, 55 п. (в Росії)
Диновський Петро, 55 п. (в Росії)
Даміраш Іван, 10 п.
Жолдак Михайло, 10 п.
Журовський Антін, 10 п.
Загорчук Гаврило, 58 п.
Зайда Вартоломей, 15 п. (в Росії)
Зайшлий Павло (Василя), 15 п. (в Росії)
Зарій Іван, 15 п. (в Росії)
Заставний Дамян, 55 п. (в Росії)
Засинко Іван, 55 п. (в Росії)
Зазуляк Григорій, 55 п. (в Росії)
Зихович Володислав, 10 п.
Зубик Михайло, 10 п.
Йосифович Антін, 33 з. (в Росії)
Кабан Василь, 58 п.
Калатало Михайло, 55 п. (в Росії)
Караванський Петро, 15 п. (в Росії)
Каспрук Іван, 55 п. (в Росії)
Клунь Іван, 58 п.
Кнот Йосиф, 10 п.
Комар Йосиф, 55 п. (в Росії)
Корачок Стефан, 15 п. (в Росії)
Король Іван, 95 п.
Костюк Леонтин, 15 п. (в Росії)
Колтовський Михайло, 15 п. (в Росії)
Козюк Дмитро, 15 п. (в Росії)
Кожушко Григорій, 15 п. (в Росії)
Кравський Іван, 10 п.
Крайківський Евстахій, 55 п. (в Росії)
Краківчак Онуфрій, 95 п.
Краснопольський Франко, 10 п.
Кращевський Іван, 15 п. (в Росії)
Кравецький Михайло, 10 п.
Кріль Войтко, 10 п.
Криштал Іван, 55 п.
Будра Антін, 10 п.
Букура Василь, 10 п.
Курилюк Олекса, 33 з. (в Росії)
Кушак Никола, 15 п. (в Росії)
Кузенко Никола, 58 п.
Квасниця Никола, 15 п. (в Росії)
Ляга Михайло, 15 п. (в Росії)
Ланковський Кароль, 15 п. (в Росії)
Лазар Франко, 10 п.
Лебедовський Евген, 55 п. (в Росії)
Леськів Іван, 15 п. (в Росії)
Лещовський Дмитро, 15 п. (в Росії)
Левандовський Стефан, 15 п. (в Росії)
Литвин Антін, 15 п. (в Росії)
Літинський Йосиф, 10 п.
Льоренц Антін, 15 п. (в Росії)
Лупків Павло, 15 п. (в Росії)
Людвичок Станис., 15 п. (в Росії)
Лукасевич Станислав, 95 п.
Лисий Василь, 15 п. (в Росії)
Литвин Василь, 15 п. (в Росії)
Магрель Григорій, 55 п. (в Росії)
Магуровський Гриць, 95 п.
Майовецький Анд., 15 п. (в Росії)
Максимишин Семен, 15 п. (в Росії)
Маліброда Василь, 55 п. (в Росії)
Мандзій Григорій, 55 п. (в Росії)
Мартиняк Михайло, 55 п. (в Росії)
Мастенко Никола, 55 п. (в Росії)
Мазурак Михайло, 15 п. (в Росії)
Мазуркевич Кароль Яків, 55 п. (в Росії)
Мельниченко Йона, 55 п. (в Росії)
Мендика Антін, 10 п.
Михайлишин Олекса, 55 п. (в Росії)
Михалецький Альойзій, 58 п.
Мисярич Никола, 58 п.
Мисечко Йосиф, 10 п.
Минко Йосиф, 10 п.
Маньо Антін, 10 п.
Морський Никола, 95 п.
Мотрук Василь, 58 п.
Мужила Петро, 15 п. (в Росії)
Миклин Василь, 58 п.
Мишоловський Кость, 55 п. (в Росії)
Наконюшевський Тимко, 15 п. (в Росії)
Намака Василь, 15 п. (в Росії)
Ніцпонь Антін, 10 п.
Огродник Іван, 15 п.
Олійник Іван, 55 п. (в Росії)
Олійник Станислав, 15 п. (в Росії)
Олексюк Михайло, 95 п.
Оліяш Фелікс, 15 п. (в Росії)
Паращук Михайло, 58 п.
Паращин Іван, 55 п. (в Росії)
Партика Бронислав, 15 п. (в Росії)
Павлик Василь, 58 п.
Петровський Йосиф, 55 п. (в Росії)
Петрусь Михайло, 58 п.
Піхурко Іван, 55 п. (в Росії)
Підлипний Савко, 95 п.
Покотило Іван, 55 п. (в Росії)
Польовий Павло, 95 п.
Полигач Петро (Стефана), 15 п. (в Росії)
Поливаний Григор., 15 п. (в Росії)
Попецький Франко, 10 п.
Попко Павло, 15 п. (в Росії)
Попитак Іван, 10 п.
Прихляк Олекса, 58 п.
Пулка Вінцентій, 95 п.
Пилипець Михайло, 55 п. (в Росії)
[illegible] Кароль, 55 п. (в Росії)
[illegible] Михайло, 15 п.
Ратич Никола, 95 п.
Романко Михайло, 58 п.
Рожецький Никола, 58 п.
Рудкевич Франко, 95 п.
Рудзький Казимир, 10 п.
Саган Антін, 10 п.
Самбор Андрій, 15 п. (в Росії)
Савчин Дмитро, 58 п.
Семенка Никола, 55 п. (в Росії)
Семенів Іван, 55 п. (в Росії)
Середюк Никола, 15 п. (в Росії)
Середюк Онуфрій, 15 п. (в Росії)
Скірка Андрій, 58 п.
Скірка Йосиф, 10 п.
Скоморовський Володимир, 15 п. (в Росії)
Скрибайло Василь (Ілька), 15 п. (в Росії)
Старушок Лев, 15 п. (в Росії)
Старинець Петро, 58 п.
Сторожинський Вінцентій, 95 п.
Стрихар Василь, 55 п. (в Росії)
Стиранка Петро, 95 п.
Сьвідерський Вас., 15 п. (в Росії)
Татарин Данило, 95 п.
Терпиляк Григорій, 95 п.
Тесля Іван, 10 п.
Токар Прокіп, 55 п. (в Росії)
Томків Михайло, 15 п. (в Росії)
Трач Адам, 55 п. (в Росії)
Тремба Ілько, 15 п. (в Росії)
Троян Войтко, 10 п.
Трояновський Стефан, 15 п. (в Росії)
Турчин Кирило, 15 п. (в Росії)
Турчинський Франко, 10 п.
Тихоцький Франко, 10 п.
Тимчак Людвик, 10 п.
Урбанський Іван, 55 п. (в Росії)
Уруський Франко, 95 п.
Фабрань Іван, 10 п.
Федорків Василь, 55 п. (в Росії)
Філюк Василь, 58 п.
Фіст Михайло, 15 п., ранений (в Росії)
Ханас Клим, 15 п. (в Росії)
Хлипавка Стефан, 15 п. (в Росії)
Хміляр Теодор, 55 п. (в Росії)
Хрін Василь, 15 п. (в Росії)
Худзіковський Юліян, 95 п.
Цебрицький Михайло, 15 п. (в Росії)
Цимбалістий Семен, 15 п. (в Росії)
Чагарин Іван, 15 п. (в Росії)
Череватий Іван, 55 п. (в Росії)
Чиадель Антін, 10 п.
Чорняк Омелян, 15 п. (в Росії)
Чорний Іван, 55 п. (в Росії)
Чигур Никола, 58 п.
Чикало Яким, 15 п. (в Росії)
Шелеста Франко, 10 п.
Шепкель Іван, 15 п.
Шкварчук Василь, 58 п.
Шкварок Михайло, 58 п.
Шквір Іван, 55 п. (в Росії)
Шмігель Іван, 15 п. (в Росії)
Шупенюк Іван, 95 п.
Швець Петро, 55 п. (в Росії)
Шиборістий Петро, 15 п. (в Росії)
Юрчак Стефан, 15 п. (в Росії)
Юркевич Казимир Маріян, 15 п. (в Росії)
Яблонський Йосиф, 10 п.
Яцюк Михайло, 15 п. (в Росії)
Янішевський Максим, 95 п.
Ясінський Іван, 15 п. (в Росії)
Яворський Іван, 58 п.
Яворський Стефан, 15 п. (в Росії)

### ДОПОВНЕНЯ І ПОПРАВКИ

оголошені в лісті ч. 95.

**До лісти страт ч. 15:**

Галущинський Никола (кад.), 57 п., полонений (в Росії). Був оголошений яко ранений. Рана була на нозі, але вже вигоїна.

### Листа утрат ч. 96

видана 8. січня 1915.

**РАНЕНІ:**

Борсук Власій, 7 л.
Гайдюк Теодор, 7 л.
Маслюк Михайло, 92 п.
Якторович Петро, 7 л.

**ПОЛОНЕНІ:**

Абрамович Кароль (з Буковини), ран. (в Росії)
Біда Юрко, ран. (в Росії)

### Листа утрат ч. 97

видана 9. січня 1915.

**УБИТІ:**

Бегей Гриць, 36 з. о. (21. XI, 14)
Білий Петро, 11 сап.
Богославець Іван, 33 л. (23—28. XI, 1914)
Бориславський Ант., 77 п. (25. XI, 1914)
Дідушок Никола, 11 сап. (4. XI, 1914)
Дутчак Михайло, 33 л. (23—28. XI, 1914)
Іванюк Стефан, 36 з. о. (24. XI, 1914)
Копитко Михайло, 58 п. (26. XI, 1914)
Которич Тимотей, 13 у.
Кушерецький Аполінарій, 18 стр. (19—24. XI, 1914)
Олейко Юрко, 36 з. о. (21. XI, 14)
Панчек (інф.), 11 л. (24. X, 1914)
Сторовський Йос., 18 стр. 19—24. XI, 1914)
Фик Василь, 18 стр. (19—24. XI, 1914)
Хижинський Ник., 18 стр. (19—24. XI, 1914)

**РАНЕНІ:**

Марковський Вол. (кад.), 58 п.
Андресяк Іван, 18 стр.
Бесараба Василь, 18 стр.
Білик Іван, 18 стр.
Бойчук Олекса, 18 стр.
Бойко Стефан, 36 з. о.
Бозун Василь, 18 стр.
Букида Іван, 18 стр.
Валій Стефан, 18 стр.
Вінтоняк Олекса, 11 сап.
Владичинський Михайло, 18 стр.
Волошин Іван, 18 стр.
Воловин, 18 стр.
Гуменецький Стефан, 18 стр.
Галюк Павло, 18 стр.
Ґнyздовський Йосиф, 11 л.
Ґреґоращук Михайло, 18 стр.
Ґульдевич Михайло, 18 стр.
Домбровський Стефан, 18 стр.
Дацько Іван, 18 стр.
Дерич Іван, 31 стр.
Дощак Тома, 11 л.
Зудак Никола, 33 л.
Климчук Стефан, 18 стр.
Костюк Василь, 11 л.
Коваль Станислав, 18 стр.
Козар Олекса, 11 л.
Козлинський Григорій, 18 стр.
Козловський Григорій, 18 стр.
Крижановський Петро, 25 л.
Куцин Федор, 58 п.
Куйбіда Іван, 18 стр.
Кушнір Олекса, 18 стр.
Кузик Никола, 58 п.
Лех Іван, 18 стр.
Лехкий Григорій, 18 стр.
Лукан Данило, 58 п.
Мандрик Павло, 18 стр.
Михалина Василь, 18 стр.
Моравецький, 18 стр.
Мовчан Володислав, 18 стр.
Мутій Гнат, 18 стр.
Нагуляк Стефан, 18 стр.
Найчук Михайло, 18 стр.
Несторович Іван, 18 стр.
Новіцький Ілько, 18 стр.
Ольшевський Андрій, 18 стр.
Орищук Іван, 18 стр.
Овчар Михайло, 18 стр.
Озук Бронислав, 18 стр.
Павлів Олекса, 18 стр.
Педзій Стефан, 18 стр.
Плавяк Павло, 18 стр.
Погодило Іван, 18 стр.
Попович Олекса, 58 п.
Роґальський Юліян, 18 стр.
Романчук Стефан, 58 п.
Рузюк Михайло, 11 л.
Санітовський Петро, 18 стр.
Савка Михайло, 11 л.
Семчук Петро, 36 з. о.
Семенина Гнат, 18 стр.
Сеньків Василь, 18 стр.
Сеньків Михайло, 18 стр.
Скалат Никола, 33 л.
Смолин Іван, 18 стр.
Снігур Ілько, 18 стр.
Собенько Никола, 18 стр.
Солyревич Семен, 18 стр.
Старовецький Теодор, 18 стр.
Степура Луць, 18 стр.
Сторожишин Василь, 18 стр.
Сивак Іван, 18 стр.
Терплевич Амврозій, 33 л.
Ткач Теодор, 18 стр.
Токар Дмитро, 11 л.
Трояновський Петро, 18 стр.
Тирон Ілярій, 36 з. о.
Федишин Дмитро, 18 стр.
Феник Олекса, 11 л.
Фльорко Михайло, 18 стр.
Хархут Никола, 18 стр.
Харук Василь, 18 стр.
Хавдоха Павло, 18 стр.
Хлопь Никола, 11 л.
Целюх Іван, 11 л.
Чернюх Андрій, 18 стр.
Шах Василь, 18 стр.
Шевчук Іван, 36 з. о.
Штоґрин Семен, 58 п.
Швець Михайло, 18 стр.
Щепанів Матвій, 13 у.
Щепковський Никола, 18 стр.
Якимів Никола, 18 стр.
Яковюк Іван, 11 л.
Янишевський Іван, 58 п.
Яремків Нестор, 18 стр.

**ПОЛОНЕНІ:**

Андрусяк Михайло, 58 п.
Антонишин Данило, 18 стр.
Бабяк Онуфрій, 58 п.
Бабій Василь, 58 п.
Басинюк Іван, 18 стр.
Бейґер Володимир, 18 стр.
Бернацький Іван, 18 стр.
Бялищак Михайло, 58 п.

(Дальше буде).

(Дальше буде).